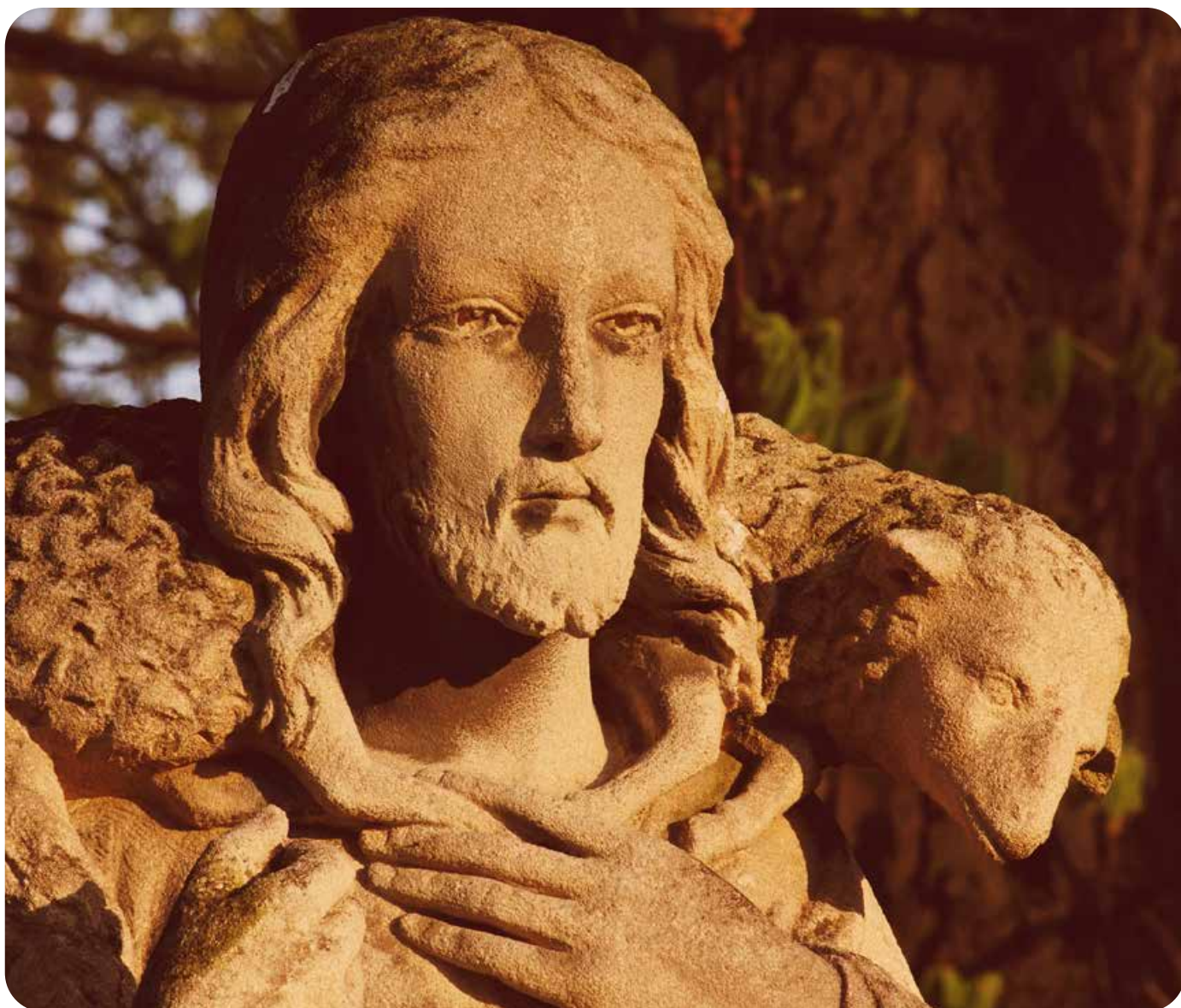

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2020 – ÅRGÅNG 34. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

© DEPOSITPHOTOS

*När han har funnit det förlorade fåret, blir han glad
och lägger det över sina axlar (Luk 15:5).*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell

Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde

(Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka

(Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,

Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro

306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500

0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt

namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA

BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus

till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runt om i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

Flyget står på marken, båtarna ligger för hamn, motorvägarna är glesa, varslen ökar, börsernas rasar, varuhusen gapar tomma och människorna sluter sig i sina hus och hem. Vad är det som händer i vår värld? Covid-19, orsakad av ett litet coronavirus, har fått en hel värld att bromsa in. Virus är ett snillrikt fenomen som för krig mot människors kroppsliga hälsa. De senaste veckornas pandemi har verkligen visat hur obeständig den här världen är. Ingen försäkring hjälper oss och inte ens den bästa läkarvård kan alltid bota oss från denna hemska sjukdom.

Redan Bibelns profeter kände till världens förgänglighet. Profeten Jesaja skriver på 700-talet: *Jorden brister, ja, den brister. Jorden rämningar, ja, den rämningar. Jorden vacklar, ja, den vacklar* (Jes 24:19). Men profeten visste vart han skulle vända sig för att finna ett bättre och bestående rike: till Gud den högste. Hans rike har en helt annan grundval än den här världens alla länder. Att vara medborgare i hans rike kostar dessutom ingenting. Samme profet skriver om detta rike: *Även om bergen viker bort och höjderna vacklar, så ska min nåd inte vika från dig eller mitt fridsförbund vackla, säger HERREN din förbarmare* (Jes 54:10).

Mitt i denna kris får du äga den största trygghet och ro. Gud har full kontroll över vad som sker på jorden. I Guds handlande finns inga tillfälligheter. Han är allsmäktig och handlar alltid utifrån sin frälsningsplan. Gud har en tanke med hela sin skapelse, nu och i alla tider. *Av en enda människa har han skapat alla människor och folk till att bo över hela jorden, och han har fastställt bestämda tider och gränser inom vilka de ska bo. Det gjorde han för att de ska söka Gud och kanske kunna treva sig fram och finna honom, fast han inte är långt borta från någon enda av oss* (Apg 17:26-27).

Guds nåd, Guds hjälp och Guds tröst har inte drabbats av något virus. Hans nåd är ny varje morgon och vi får säga: Idag hjälper Herren. *Han tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud* (2 Kor 1:4). Många av oss kan inte samlas som vi brukar i våra kyrkor. Det är en sorg att inte möta trosbröder och trosyster vid gudstjänsten på söndagen. Men vi har tack vare den digitala tekniken oändliga möjligheter att lyssna till Guds ord.

Att behöva ställa in sommarkonferensen på Hjälmargården smärtar oss. Gud har alltid provat sitt folk och det gör han för att vi ska bli bevarade i tron. Vi ber att pandemin ska klinga av så vi får återgå till något så när normala förhållanden igen. Be för vårt land. Be för dem som gör en stor insats inom sjukvården att de ska orka med detta tunga och svåra arbete. Be för vår kyrka och alla medlemmar. Tacka Gud för att han trots svårigheter låter sitt ord rikligt bo ibland oss och sörjer för oss med allt vad vi behöver.

Vad ska vi nu säga om detta? Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än att också skänka oss allt med honom? Rom 8:31-32.

Ingvar Adriansson

Frimodiga vittnen

Även om ni skulle få lida för det som är rätt är ni saliga. Var inte rädda för dem och låt er inte skrämmas. Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. Men gör det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete, så att de som talar illa om ert goda levnadssätt i Kristus får skämmas för sitt förtal. Det är bättre att lida för goda gärningar, om det skulle vara Guds vilja, än för onda gärningar. 1 Pet 3:14-17

Aposteln Petrus skriver om något som han hade varit med om själv. Han hade vittnat om hoppet om frälsning i Jesus Kristus inför andra människor. Apg 4 beskriver hur Petrus och Johannes står inför Stora rådet. De hade gripits och fängslats av prästerna, tempelvakterna och saddukeerna, anklagats för att ha undervisat folket vid templet, predikat uppståndelse från de döda i Jesus Kristus och vittnat för allt folket om Frälsaren. Petrus uppfylldes av den helige Ande och svarade dem:

Rådsherrar och äldste för vårt folk! Om vi står till svars i dag för en välgärning mot en sjuk man och ska förklara hur han blev botad, så ska ni alla och hela Israels folk veta att han står frisk framför er i kraft av Jesu Kristi nasaréns namn. Ni korsfäste honom, men Gud har uppväckt honom från de döda. Jesus är stenen som ni byggnadsarbetare förkastade men som har blivit en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta. (Apg 4:8-12)

De som hörde detta blev förvånade över deras vittnesbörd och frimodighet. Men de förbjöd

Petrus och Johannes att alls tala eller undervisa i Jesu namn. De svarade då: *Bedöm själva om det är rätt inför Gud att lyda er och inte Gud. Vi för vår del kan inte hålla tyst med vad vi har sett och hört.* De hotades igen, men de judiska ledarna vågade inte straffa dem på grund av allt folket som prisade Gud på grund av dem. Sedan de släppts gick Petrus och Johannes till sina egna och berättade allt som hade hänt.

De bad tillsammans till Herren och avslutade med orden: *Och nu, Herre, se hur de hotar oss! Hjälp dina tjänare att frimodigt förkunna ditt ord, genom att du räcker ut din hand och låter helande, tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn. När de hade bett skakades platsen där de var samlade, och de uppfylldes alla av den helige Ande och förkunnade Guds ord med frimodighet.*

Petrus och Johannes lät sig inte tystas. De kunde inte tåga om det de sett och hört. De kunde inte hålla tyst med budskapet om Frälsaren. Vi vet att tecken och under åtföljde dessa första vittnen tiden efter Kristi himmelsfärd och den

helige Andes utgjutande. Det var särskilda gåvor som apostlarna fått för den särskilda tid då budskapet var nytt och skulle spridas ut i världen. Det var också för att de gjort ett under och botat en förlamad man som de hade fått sådan uppmärksamhet från folk vid templet. Människor såg det de gjorde och lyssnade sedan till vad de hade att säga. Sådana undergärningar är inte något vi förväntar oss i vår tid framförallt eftersom vi har hela Bibeln samlad för oss. Det hade de inte ännu i den kristna kyrkans första århundraden.

Det viktiga var ändå inte de undergärningar som följde Petrus och Johannes utan med vilken frimodighet de förkunnade. Det var deras frimodiga tal som gjorde störst intryck på de judiska ledarna som märkte att de var orädda. Frimodighet är den viktiga egenskapen hos Petrus och Johannes i deras gärning som Guds apostlar. Och nyckeln till denna frimodighet är den helige Ande. Det var den helige Ande som gjorde apostlarna frimodiga i sitt uppdrag att förkunna frälsningen i Kristus. Anden gjorde dem orädda och modiga så att de vågade tala om vad de sett och hört. Det var inget i apostlarnas egen person som gjorde dem till modiga Guds vittnen utan något utanför dem. Detta är viktigt att komma ihåg när vi läser om hur Petrus uppmanar oss att ständigt vara beredda att svara var och en som ber oss förklara det hopp vi har – det kan vi endast göra om vi blivit uppfyllda av den helige Ande och den frimodighet som Anden ger genom evangeliet i Ordet och i sakramenten.

Petrus förkunnelse mötte motstånd. Enligt traditionen led alla

apostlar utom Johannes martyrdöden. Det var ett direkt resultat av att de predikade Guds ord frimodigt. Jesus blev korsfäst på grund av att han sa att han var Gud.

Apostlarna mötte döden på grund av att de pekade på Jesus som Frälsaren. Vår text lär oss att vi som Kristi efterföljare inte kan vänta oss något bättre liv än Jesus och apostlarna. Vi är Kristi tjänare, han är vår Herre. Han fängslades, bespottades, hånades och dödades – på grund av sina ord om frälsningen.

Innan Jesus sände ut apostlarna sa han att de inte skulle förvänta sig något bättre än vad som drabbade honom. Och det är vad aposteln i sin tur förmedlar i sitt brev. Han uppmuntrar kristna som lider för Kristi skull. Vi kommer att lida för evangeliet och möta motstånd från världen, men var inte rädda för dem och låt er inte skrämmas, skriver Petrus. Vi behöver inte vara rädda utan kan ha frimodighet eftersom vi har en levande Frälsare som vakar över oss från sin nådastol och är närvarande i sitt Ord, och vi har fått den helige Ande genom evangeliet. Genom Anden får vi en frimodighet som övervinner den fruktan och rädsla som världens fiendskap mot Jesus kan åstadkomma hos oss. Anden har gjort oss till Guds barn genom det heliga dopet och förnyar och stärker vår tro genom Guds ord så vi blir beredda att svara dem som frågar oss om vårt hopp.

Den som lever i en nära och konstant relation med Guds ord och brukar nådemedlen kommer att vara beredd den dagen någon frågar. Vi behöver inte vara rädda. Vi ska endast visa människor till Kristus och peka på honom som frälst oss från synden med sitt liv och offrats för våra synder med sin kropp och med sitt blod. Denne vår Frälsare ska vi peka på, inte oss själva.

Hur ska vi då svara var och en som ber oss förklara det hopp vi har? Petrus fick stora skaror att

lyssna till hans undervisning eftersom människor attraherades av de undergärningar som de såg att han gjorde. Han fängslades och fick möjlighet att inför alla ledarna i staden vittna frimodigt inför många, eftersom Anden kom över honom.

Vi lever i en del av världen där kristendomen har funnits i över 1000 år. Berättelserna från Apostlagärningarna liknar mer sådant som händer på missionsfälten där evangeliet är en nyhet. Det liknar sådant som vi hör om från andra delar av världen där kristendomen inte funnits så länge. Men hur vittnar vi frimodigt i vår del av världen som till stor del verkar ha tröttnat på och blivit likgiltig för kristendomen? Jo, till den frimodighet som Anden ger oss hör också tålmod.

Bibeln ger oss inga löften om massomvändelser som det hände i den kristna kyrkans späda början. Tvärtom, Guds ord säger att den sanna kristna kyrkan alltid kommer att vara en liten skara. Vi kommer aldrig att vara många, vi kommer alltid att vara få sett med mänskliga ögon. Vi behöver tänka mindre storlek och längre perspektiv än vad apostlarna gjorde i kyrkans späda början. Istället för tiotals och hundratals omvända på några dagar eller veckor eller månader så kommer vi att få se några enstaka, en handfull på några år eller några generationer. Vi ska alltså inte endast vara frimodiga vittnen utan också tålmodiga vittnen. Och det blir vi och förblir vi endast genom att själva troget hålla fast vid nådemedlen och bibelläsningen där Gud ger oss förnyad kraft genom Anden att leva våra liv här i världen till Guds ära.

Sedan kommer Petrus med en liten varning. Vi ska vara frimodiga och tålmodiga i vårt vittnesbörd, men vi ska inte vara högmodiga. Petrus skriver att när vi svarar dem som frågar oss så ska vi göra *det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete, så att de som talar illa om ert*

goda levnadssätt i Kristus får skämmas för sitt förtal. När vårt ändamål är människors frälsning och eviga salighet behöver vi ha tålmod med dem, så vi inte stöter bort dem genom att vara högmodiga. Målet är inte att vinna en diskussion utan att vinna människor med sanningen. När vi uppträder ödmjukt, med respekt och rent samvete, så kommer det att vara ett vittnesbörd om vår tro. Hur vi uppför oss och lever våra liv vittnar om vad som finns i våra hjärtan och om det hopp vi har.

Vi kommer att lida för Kristi skull under våra liv som kristna. Men kanske ser inte vårt lidande ut som det gjorde för apostlarna som dog martyrdöden. Vi kanske inte ännu riskerar fängelse för att vi predikar om Jesus och frälsningen. Istället kanske vi blir ignorerade och möter likgiltighet bland folk. Då kan det vara svårt att visa den frimodighet som vi fått av Anden, men det är då vi behöver vara tålmodiga så att vi inte genom högmod i förväg stänger dörren som Gud hade öppnat för vårt arbete. Vi ska akta oss för självpåtagat lidande som drabbar vårt arbete i Guds rike genom att vi haft för mycket högmod och för lite tålmod. Petrus skriver:

Det är bättre att lida för goda gärningar, om det skulle vara Guds vilja, än för onda gärningar.

Under vår vandring som Guds vittnen här på jorden kan vi instämna med psalmisten David i den 27 psaltarpsalmen:
HERREN är mitt ljus och min frälsning. Vem skulle jag frukta? HERREN försvarar mitt liv. Vem skulle jag vara rädd för? När de onda kommer emot mig för att sluka mig, mina motståndare och fiender, då ska de själva snava och falla. Om en här belägrar mig räds inte mitt hjärta, om krig bryter ut mot mig är jag ändå trygg.

Oyvind Edvardsen

TELL Europe – Berätta för Europa

En ny logga dyker upp i mitt facebookflöde: ”TELL - Truth brings peace” (Berätta - Sanningen ger frid). Sedan läser jag på engelska:

1. Han förlåter mig
2. Han helar mig
3. Han återlöser mig
4. Han kröner mig
5. Han fyller mitt liv med goda ting

Det låter för bra för att vara sant, eller hur? Men jag blir nyfiken! Måste få veta mer...

TELL är ett nytt stort evangelisationsprojekt som drivs av Multi Language Productions, en WELS-organisation som hittills har publicerat kristen litteratur på över 50 språk, inklusive svenska.

Syftet med TELL är att nå människor som de nationella kyrkorna i vår gemenskap har svårt att nå. TELL lägger ut enkla bibelstudier på nätet. Den som gått igenom dessa tre enkla kurser kan sedan delta i live-bibelstudier som leds av en pastor. En av dem är Peter Öman.

Peter berättar: ”Jag och David Åkerlund blev kontaktade av pastor Don Patterson som rekommenderade en utbildning i att leda enkla nätbaserade bibelstudier. De ska vara särskilt anpassade till människor utan bakgrundskunskaper om Bibeln och den kristna tron.”

”Efter utbildningen har jag fått i uppgift att spela in korta v-loggar som läggs upp på TELLS hemsida och facebookside och jag ska också leda live-bibelstudier för dem som gjort de tre självstudiekurserna”, säger Peter. ”Vi vill också komma igång med att lägga ut bibelverser och korta budskap på facebook. Så hoppas vi nå ut med evangeliet till människor som vi sällan når med traditionell kyrklig verksamhet och evangelisation.”

”Vi önskar också få till ett bredare nätverk här i Europa så att fler människor i vår kyrkogemenskap kan hjälpa till att sprida evangeliet genom TELL.”

TELL är särskilt inriktat på att nå människor utanför USA. Det finns en webbplats för varje region, t.ex. TELLEurope och TELLEastAsia. Huvudansvarig för hela projektet är pastor Daniel Laitinen. Fyra pastorer från olika delar av världen leder onlinebibelstudier:

Pastor Alvein från Manila, Filippinerna
Pastor Nathan från USA och som är ledare för hela MLP.

Pastor Peter från Stockholm, Sverige
Pastor Simeon från Hyderabad, Indien

TELL är också en metod som har till mål att du ska kunna berätta för familj och vänner vad du har lärt dig. Akronymen TELL är en förkortning av ”Think, Evaluate, Learn, Lead”. Det är en studiemetod i fyra steg.

- Tänk: En inledning som får dig att tänka på ett intressant ämne eller problem
- Evaluera (utvärdera): Fördjupar ämnet och ger mer mening och sammanhang
- Lär dig: Identifierar problemet: synden, och lösningen: Jesus.
- Led: målet för alla TELL-kurserna är att du ska kunna leda en grupp bröder och systrar i Kristus att studera Guds ord.

Webbplatser:

<https://www.facebook.com/TELLEurope.Truthbringspeace/>

<https://tellnetwork.org/>

Gunilla Hedkvist

Vem är egentligen Jesus?

Genom alla tider har det funnits många människor som har varit nyfikna på vem Jesus är. Många har lyssnat, läst om hans budskap, trott på det han sagt, och han har fått vara deras Frälsare i goda och i svåra tider. Ända sedan den första uppståndelse-söndagen har miljontals människor samlats för att tillsammans få höra mer om Jesus och vad han har att ge. De har sett att de inte klarar sig utan att ständigt få ny mat för sina själar i det glada budskapet om honom.

På samma sätt är det många som varit nyfikna på Jesus, men av helt andra orsaker. Kommer ni ihåg kung Herodes som blev så glad när han skulle få förhöra Jesus, innan Jesus blev korsfäst? Han hoppades att få se något riktigt spektakulärt när Jesus kom till honom, att Jesus skulle använda sin kraft till att göra något häftigt underverk. Denna sensationssökande nyfikenhet har visat sig på olika sätt genom historien ända in i våra dagar. Det kan dyka upp någon artikel om Jesus i en tidning eller ett tv-program som presenterar det allra senaste som forskarna kommit fram till. De kan handla om spännande och gärna lite kittlande detaljer i Jesu liv som man tror sig ha kommit fram till, eller att man på ett naturvetenskapligt sätt försöker förklara hur Jesus gick till väga när

han botade sjuka, gjorde vin eller gav många mat. Och det är många som försökt förklara hur det kunde komma sig att graven var tom den där söndagsmorgonen för 2000 år sedan. Vem var egentligen denne Jesus? Det undrade också många av judarna. Så här står det i Johannes 10:22–30:

Nu kom tempelinvigningens högtid i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och frågade: "Hur länge ska du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till

oss!" Jesus svarade: "Jag har sagt det till er, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min Fars namn vittnar om mig. Men ni tror inte, för ni hör inte till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand. Jag och Fadern är ett."

Även om Jesu svar till judarna, som ju bara ville ha något att anklaga Jesus för, är rätt så skarpt, så innehåller det också en kärleksfull inbjudan till den som ännu inte tror på honom, och för den som redan tror en kraft-

full uppmuntran och tröst att hålla fast vid.

Jesu svar till judarna

Jag är den gode herden

Det hade Jesus redan sagt tidigare (Joh 10:11). En god herde tar hand om sina får. Han sörjer för att deras behov blir tillfredsställda. Vi kan inte låta bli att tänka på det som sägs i den 23:e psalmen: *HERREN är min herde, mig ska inget fattas*. Ingenting. Liksom herden ser till att fåren får fint bete och friskt vatten, och beskydd mot

vilda djur, så ser Gud till att vi får allt vad vi behöver. Vi är annars rätt bra på att räkna upp allt vad vi tycker att vi saknar i våra liv – det kan vara en bättre bil, roligare arbete, mer pengar, att vara mer populär etc. Men när Jesus kallar oss sina får, då betyder det att löftet om att *mig ska inget fattas*, alltså att vi inte ska behöva sakna någonting, det gäller oss. Tack vare detta löfte kan vi lita på att Gud ger oss det som han vet är bäst för just dig eller mig. Och framför allt annat så ser han till att ge oss det viktigaste: Allt det vi behöver för vårt andliga liv. Han låter oss i ren godhet och nåd få vara hans barn, han låter oss få veta att våra synder är förlättna och att vi är älskade för hans skull. Han vill ge oss frid i hjärtat när han låter oss höra sina löften.

Mina får lyssnar till min röst

När får kommer till sin herde, så gör de det oftast för att de vet att de får av honom något som är gott och bra för dem. Mot andra kan de vara misstänksamma och avvaktande. Detta tar Jesus som ett exempel för att visa hur det är eller bör vara med oss. När han talar, då vill vi som är Guds barn spetsa öronen, för då vet vi att det vi får höra är något som är bra för oss. Det finns tillfällen då vi kanske av lathet eller kanske för att vi har så fullt upp, struntar i eller glömmar att lyssna till Guds ord. Vi märker att det som vi brukar kalla den gamla människan i oss vill hitta på undanflykter. Det händer nog till och från i varje kristens liv, och denna motvilja vill vi bekämpa. När denna motvilja får växa sig starkare, och vi till slut till och med låter andra röster än den gode herdens röst styra våra liv och handlingar, då är vi i den största av alla faror. Då har vi blivit som de som Jesus talar om i texten ovan: *Men ni tror inte, för ni hör inte till mina får.*

Jag känner dem

Jesus känner dig. Han ser dina tankar. Han vet om varje ord innan du har uttalat dem. Är det skrämmande eller tröstande? Visst är det både och? Den gamla människan i oss vill naturligtvis inte att det onda vi tänker och säger i det fördolda ska komma upp i dagen. Den försöker istället dölja, ursäkta och mörka alla onda tankar, och blir förskräckt vid tanken på att någon mer vet om det där som vi absolut inte vill att andra ska känna till. Men vad säger den nya människan? Jag tror att vi som vill vara Guds barn ser en oerhörd trygghet i dessa ord, *jag känner dem*. Eftersom du vet att han vill ditt bästa i livets alla situationer kan du vila i den tanken. Du behöver inte försöka upprätthålla en fasad av duktighet och präktighet, för du vet att det inte är lönt. Du vet att det inte är dina bästa handlingar som du är som mest stolt över som gör att han älskar dig och förser dig med allt gott. Det är uteslutande den gode herdens förtjänst som gör att det är så. I Ps 139:1–5 kan vi läsa dessa ord som tröstar och stärker oss: *HERRE, du rannsakar mig och känner mig. Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Om jag går eller ligger ser du det, med alla mina vägar är du förtrogen. Innan ordet är på min tunga vet du allt om det. Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.*

De följer mig

Bortsprungna får lyssnar inte till den gode herdens röst och utan den gode herden irrar vi alla omkring: *Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg* (Jes 53:6). Istället för att springa bort, eller kanske snarare långsamt, nästan hemligt dra sig bort som det i verkligheten så ofta är när någon lämnar Jesus, ska vi säga som Petrus när Jesus frågade sina tolv

lärjungar om de också skulle lämna honom, precis som många andra efterföljare till Jesus hade gjort. Petrus svarade: *Till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord. Låt oss ett kort ögonblick försöka påminna oss om en målande bild som jag tror många av er har sett någon gång. Den föreställer en fårhjord som enigt följer efter Jesus. Vi vet att det i verkligheten ofta ser annorlunda ut. Vi, som fåren symboliserar, vill ofta gå våra egna vägar. Vi tycker ofta att vi vet lika bra som herden eller till och med ännu bättre! Men när Guds barn troget håller sig till allt som han har lärt oss, då är vi som får som följer sin herde.*

Jag ger dem evigt liv

Jesus lovar till slut sina får evigt liv efter att det här livet tagit slut. Om vi i det här livet upplever det som att vila på gröna ängar när vi får kasta alla våra bekymmer på honom, får alla våra synder förlättna och hela vårt liv är i den gode herdens händer, så är det eviga livet något ofattbart större. Det är en vila som inte tar slut och som innebär frihet från allt som är ont.

Och det är inte något vagt och luddigt löfte: *De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.*

Paulus skriver om detta ännu mer i detalj i Romarbrevet 8:35, 38–39:

Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

Anders Einarsson

© DEPOSITPHOTOS

Bön i Jesu namn

Att be i Jesu namn handlar inte enbart om att vi lägger till orden ”i Jesu namn, amen!” i slutet på våra böner. Att göra så är inte heller någon magisk trollformel som per automatik ger våra böner högre värde bara för att vi har uttalat dem. Men vad betyder det då att be i Jesu namn?

I Bibeln betyder ”namn” något mer än bara en identifiering av en person eller betydelsen av namnet. Det har även att göra med en persons *rykte*, det vill säga allt som är känt, sagt och skrivet om honom.¹

Jesus förebrådde lärjungarna: *Hittills har ni inte bätt om något i mitt namn* (Joh 16:24). Låt oss studera vad det betyder att be i Jesu namn:

1. Våra synder stänger oss ute från gemenskap med Gud:
  - a. ... *det är era missgärningar som skiljer er från er Gud, era synder döljer hans ansikte för er så att han inte hör er* (Jes 59:2).
2. Men Jesus har tagit bort detta hinder och därmed är nu dörren till himlen öppen:
  - a. *Se Guds Lamm som tar bort världens synd!* (Joh 1:29).
  - b. *Han har förlåtit oss alla överträdelser och utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss med sina krav. Det tog han bort genom att spika fast det på korset* (Kol 2:13-14).

¹ Alltså handlar budet ”du ska inte missbruka HERREN din Guds namn” lika mycket om att vi inte ska missbruka Guds ord, och bönen ”låt ditt namn bli helgat” lika mycket om att Guds ord ska få vara heligt bland oss, eftersom Guds namn har att göra med hans rykte, och vad Guds rykte är lär vi oss i Guds ord. Märk också: hur vi behandlar Guds ord kommer att påverka Guds rykte.

3. Att be i Jesu namn betyder att vi har tillträde till Guds tron. Jesu namn ger oss tillåtelse att träda fram för nådens tron med frimodighet, eftersom han har tagit bort det som stängde oss ute från gemenskapen med Gud:

- a. *Ingen kommer till Fadern utom genom mig* (Joh 14:6).
- b. *När vi nu har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i* (Rom 5:1-2).
- c. *Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid* (Heb 4:16).

4. Vi har alltså endast Jesus att tacka för att vi får be i hans namn och har fått åtkomst till Gud med våra böner. Martin Luther skriver:

- a. *Att be i Kristi namn betyder att vi litar på honom på ett sådant sätt att vi blir mottagna och hörda för hans skull, inte för vår egen skull.*

5. Trots att våra synder är borttagna av Jesus så att Gud inte tillräknar dem, så har vi fortfarande kvar vår syndiga natur inom oss. Vi är samtidigt rättfärdiga och syndare. Vår syndiga natur leder också till problem för oss när det gäller våra böner, och vi får dagligen omvända oss och bekänna sådana synder:

- a. *Ni ... har inget, därför att ni inte ber. Ni ber men får inget, därför att ni ber illa – för att slösa bort det på era njutningar ... Närma er Gud, så ska han närma sig er. Rena era händer, ni syndare, och rena era hjärtan, ni splittrade* (Jak 4:2-3,8).

- b. *Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet* (1 Joh 1:9).
6. Vi har två förebedjare som hjälper oss i vår svaghet:
- a. *Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill* (Rom 8:26-27).
- b. *Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och vädjar för oss* (Rom 8:34)
7. Vi har härliga löften som vi kan räkna med när vi ber i Jesu namn:
- a. *Vad ni än ber om i mitt namn ska jag göra ... Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det. ... Be och ni ska få, så att er glädje blir fullkomlig* (Joh 14:13; 15:7; 16:24).
8. Att be i Jesu namn betyder också att vi vill be om sådant som är i enlighet med hans vilja. Ifall vi skulle be om något som vi vet är mot hans vilja skulle det bli hyckleri att avsluta bönen med ”i Jesu namn, amen!”
- a. *Lär mig att göra din vilja, för du är min Gud. Låt din gode Ande leda mig på jämn mark* (Ps 143:10).
9. Vad Guds vilja är lär vi oss i Bibeln, och det är därför det är så viktigt att vi inte bara ber utan också ägnar tid åt Bibeln. Att endast be är som ett ensidigt samtal. Men det blir ett tvåsidigt samtal när vi prioriterar både bibelläsning och bön i vår dagliga andakt. Då talar Gud till oss i sitt ord, och vi talar till Gud i bönen. Vi får dessutom lära oss
- mer och mer om vad som är hans vilja.
- a. *Att göra din vilja, min Gud, är min glädje. Din lag är i mitt hjärta* (Ps 40:9).
10. Vi har dessutom stor hjälp av att studera och be Jesu egna böner, till exempel Fader vår. Utifrån Herrens bön ser vi att vi borde be särskilt för våra andliga behov:
- a. *Så ska ni be: Vår Far i himlen, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden som i himlen. Ge oss i dag vårt dagliga bröd. Och förlåt oss våra skulder, så som vi förlåter dem som står i skuld till oss. Och för oss inte in i frestelse, utan fräls oss från det onda* (Matt 6:9-13).
11. Böner som är riktade till Fadern gör det lättare att förstå vad ”i Jesu namn” betyder. Vi ber till Fadern genom Jesus, han som är medlaren mellan Gud och oss människor.
- a. *Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor: människan Kristus Jesus* (1 Tim 2:5).
- Att be i Jesu namn betyder alltså att be i tro på allt vad han har sagt och allt vad Bibeln säger om honom, eftersom Jesu *namn* har att göra med Jesu *rykte*. Jesus sa till sina lärjungar: ”*Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det. ... Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det*” (Joh 14:14; 15:7). När vi förblir i Jesu ord kan vi be om något i Jesu namn. Och här ska vi inte begränsa ”Jesu ord” till att endast handla om citaten från Jesus i evangelierna. Jesu lära stämmer fullkomligt överens med apostlarnas och profeternas lära (Ef 2:20). Eftersom Jesus själv är sann Gud och eftersom Bibeln är Guds ord, så är hela Bibeln Jesu ord.

Bjarte Edvardsen

Alternativa gudstjänster i undantagstider

När vi inte kan besöka gudstjänster kan den som har en dator, en modern mobiltelefon eller en läsplatta ta del av en viss ersättning via strömmade (”streamade”) gudstjänster och andakter eller via inspelningar. Det finns ett stort utbud och här vill vi tipsa om några adresser som erbjuder pålitlig undervisning.

Via Facebook kan man ta del av direktsända och inspelade predikningar från LBK i Stockholm (via Peter Öman), Piteå (via Gunilla Hedkvist) och Uppsala (via Stefan Sjöqvist).

LBK/Markuskyrkan har under Stilla veckan och påsktiden lagt ut videoandakter:
vimeo.com/bekannelse

Uppsalaförsamlingens arkiv: vimeo.com/lbk

S:t Johannes församling i Finland erbjuder dels direktsända gudstjänster och dels förinspelade webb-gudstjänster, som också kan följas efter sändning: sanktjohannes.info/media/stjdirekt/

LBK/Norge predikoarkiv: www.luthersk-kirke.no/

Sökbart arkiv för samtliga: bekannelse.se/oratio (det kan vara någon veckas fördröjning).

Martin Luther, pest och corona

I dessa coronatider är det intressant att läsa vad Luther skriver om hur man bör förhålla sig vid en epidemi. Hans tid var väldigt anorlunda. Medicinsk kunskap och sjukvård var på en helt annan nivå. Idag är världen ”mindre”, allt går snabbare, folk reser mer till andra länder och världsdelar. Och Covid 19 är lite speciellt genom att man kan vara smittad och lätt smitta andra utan att ha några symptom själv. Ändå finns det många likheter.

Det var i början av augusti 1527 som pesten kom till Luthers hemstad Wittenberg. Efter ett par veckor hade arton personer dött. Detta var en böldpest, samma som Digerdöden på 1300-talet. En pestsmitta spred sig från råttor via loppor till människor och ledde till hög feber, svåra smärtor och stora vätskefyllda blåsor på kroppen. Man blev lätt smittad av loppbett eller genom att sjuka hostade. År 1527 visste folk att det var farligt att vara nära den som var sjuk men annars visste man ganska lite om orsaker och smittvägar.

Kurfursten ville att Luther skulle fly från staden som många andra, inklusive Melancton och andra lärare vid universitetet. Men han valde att stanna kvar för att tjäna de sjuka och ängsliga. Till sammans med hustrun Katharina, som var gravid, gjorde han om en del av familjens bostad till en stor sjukstuga.

I ett öppet brev som han uppmanades att skriva säger han att som huvudregel bör en kristen

pastor inte fly från pest. Som en god herde stannar han kvar trots fara för sitt liv, för hjorden behöver honom för att trösta och styrka dem i dödsstunden. Annars behöver det inte vara fel att folk flyr för att rädda livet. Men om granar eller andra är beroende av vår hjälp i nöden ska vi stanna kvar. Vi ska göra mot andra som vi vill att andra ska göra mot oss. Det vi inte gör mot ett av Jesu minsta syskon gör vi inte heller mot Gud (Matt 25). När Kristus gav sitt liv för oss är vi också skyldiga att ge våra liv för våra syskon (1 Joh 3). Djävulen blir glad av att fylla oss med skräck och fruktan, men vi ska svara: ”Gå bort ifrån mig Satan. Här är Kristus och jag är hans tjänare i denna gärning. Han ska härska, amen.”

Men smittskydd är också viktigt. Man bör tänka så: ”Nu har fienden med Guds tillåtelse sänt oss gift och dödlig smitta. Då vill jag be Gud vara oss nådig och beskydda oss. Sedan vill jag desinficera och hjälpa till att rensa luften och ge och ta emot medicinsk hjälp. Jag ska undvika ställen och personer där jag inte behövs för att undvika att fördärva mig själv och att kanske många andra hos mig blir förgiftade och smittade så att jag genom min oförsiktighet blir orsak till deras död. Om Gud vill ta mig ska han nog hitta mig. Jag har nu gjort det som han förväntade sig av mig, så jag är inte skuld till vare sig min egen eller andras död. Men om min nästa behöver mig vill jag varken undvika plats eller person utan frimodigt gå till

honom och hjälpa honom. Se, det är en rätt, gudfruktig tro som inte är dumdristig eller övermodig och inte sätter Gud på prov.”

”Om man förhåller sig så i en stad att man var frimodig i tron när nästans nöd krävde det och däremot försiktig när det inte var nöd, och var och en så hjälpte till med att hindra giftet så gott man kunde, så skulle det säkert bli en mild sjukdom i den staden. Men när det går till så att en del är alldeles för rädda och flyr från sin nästa i nöd medan andra är för dumdristiga och inte hjälper till att hindra utan ökar plågan, då har djävulen god anledning och då kan dödligheten bli större.”

Annars vill Luther att folk förmanas att gå till kyrkan och höra förkunnelsen, så de av Guds ord kan lära sig hur de ska leva och dö. Och pastorn bör kallas till en sjukbädd så tidigt som möjligt, innan den sjuke förlorar medvetandet och det blir för sent att hjälpa och trösta. Till slut ber han alla vara med och kämpa i bön till Gud och med undervisning mot Satans verkliga, andliga epidemier, som han förgiftar med och smittar världen genom falsk lära.

Hela skriften kan läsas på nätet, på danska (www.lutherdansk.dk – ”Hvordan man skal forholde sig ved epidemier”), på tyska (”Ob man vor dem Sterben fliehen möge”), eller engelska (”Whether one may flee from a deadly plague”).

Tor Jakob Welde

Fråga och svar

Jesus är både Gud och människa. Människan kan dö; Gud kan inte dö. När Jesus dog på korset så dog människan Jesus, men vad hände med den del av Jesus som är Gud?

”O sorg och nöd! Vår Gud är död!” Så sjöng man i en gammal passionspsalm. Orden innefattar ett av långfredagens stora mysterier: Hur kan vi säga att den odödlige och evige Guden dog? Det är obegripligt för förnuftet. Och på samma gång som svaret på denna fråga tar oss bortom gränsen för mänsklig fattningsförmåga ger det också Guds folk den största tröst.

Låt oss först och främst komma ihåg vem Jesus är. Kristi person består av två naturer, en gudomlig och en mänsklig. Jesu gudomliga natur är till fullo Gud, allsmäktig, evig och helig. Jesu mänskliga natur är till fullo människa med kropp och själ, mänskliga behov och mänskliga känslor. Ändå är de två naturerna inte två skilda delar av Kristi person. Den gudomliga och den mänskliga naturen i Kristus är ett med varandra på ett unikt sätt, förenade i Jesu Kristi person. Därav följer att Kristi två naturer inte verkar var för sig. Jesus är helt gudomlig och helt mänsklig hela tiden. För i honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt (Kol 2:9).

När Jesus utför sin frälsningsgärning gör han det både enligt sin gudomliga och sin mänskliga natur. Det är därför vi kan säga att när Jesus lider och dör på korset gör han det som Gudamänniskan. Bibeln själv talar på detta sätt om Jesu död. I 1 Kor 2:8 säger Paulus att om den här världens härskare hade känt vem Jesus var hade de inte korsfäst härlighetens Herre. I Rom 5:10 säger han att vi blev försonade med Gud genom hans Sons död. Det är inte bara Kristi mänskliga natur som gav sitt liv på Golgata. Det är hela Jesu Kristi person. T o m när Jesus dör, när hans själ är skild från hans kropp, upphör han inte att vara Gudamänniskan!

Men här måste vi vara försiktiga så vi inte spekulerar utöver Skriften. När Kristi person utför sitt frälsningsverk gör vardera naturen det som hör ihop med den. Så när hela Kristi person lider och dör, så är det inte den gudomliga naturen i sig som

lider. Kristi person känner Guds vrede över världens synder men han gör det enligt sin mänskliga natur. Gud dör på korset som den andra personen i treenigheten enligt sin mänskliga natur. Men det betyder inte att den gudomliga naturen har lämnat Jesus! Den gudomliga naturen är fortfarande förenad med den mänskliga, till och med i döden, och ger oändligt värde åt Jesu lidande. Det är därför vi behövde att Jesus dog som Gudamänniskan.

Om en syndfri Jesus led och dog bara som människa skulle den enda person som han kunde rädda vara sig själv genom sin död. Martin Luther anmärkte en gång: ”Om jag ska tro det, att endast den mänskliga naturen har lidit för mig, så är Kristus för mig en dålig Frälsare som själv kan behöva en Frälsare” (Konkordieformeln, SD VIII:40, Sv kyrkans bekännelseskriter, Sthlm 1957, s 639). Jesus behövde vara sann Gud för att hans lidande och död skulle betala för världens synder. Som sann människa och sann Gud återlöste Jesus genom sin död hela världen från synd, död och helvete! Du och jag har den allra största tröst av att veta att Jesu blod har tvättat bort all synd, eftersom det just är Guds egen Sons blod!

Vissa tar anstöt av att *Gud* skulle lida. Andra gillar inte att det kan finnas något som inte går att förstå med det mänskliga förnuftet. Därför försöker de dra isär Jesu två naturer så att det bara var Jesu *mänskliga* natur som var närvarande på korset på långfredagen. Genom att göra det berövar de sig dessvärre försäkran om Guds förlåtelse. Hur kan en död och begravnen människonatur fortsätta att vara förenad med den gudomliga naturen i Jesu Kristi person? Ja, den som kunde förklara det. Men på grund av den personliga föreningen mellan den gudomliga och den mänskliga naturen i Kristus som vi kan vara vissa om att ”Jesu, hans Sons blod, renar oss från all synd” (1 Joh 1:7).

Pastor Van Kampen,
Lutheran Sentinel Mars-April 2020

Frid trots ofrid

Martin Rinckart föddes 1586 i den lilla staden Eilenburg i Tyskland. Han var son till en fattig kopparsmed men lyckades ändå få utbildning på universitetet och blev 1617 vigd till ärkediakon i sin hemstads församling.

Rinckarts liv var inte präglad av yttre fred eller frid. När trettioåriga kriget bröt ut hamnade hans stad mitt i krigszonen. 1637 svepte en pest över kontinenten som också nådde Eilenburg. Där dog 50 människor om dagen och som kyrkoherde fick Martin Rinckart begrava de flesta. Ungefär 8000 personer dog, inklusive hans egen fru. Han dog själv bara ett år efter att kriget tog slut. Då hade han tjänat församlingen i 32 år. En psalm av Martin Rinckart börjar så här:

Nu vill vi tacka Gud
med hjärta, mun och händer,
för alla stora ting
han till vårt bästa sänder.
Från livets första dag
han vid vår sida går
och hjälper i all nöd
tills himlens hem vi når.

Gud säger genom aposteln Paulus:
*Låt Kristi frid regera i era hjärtan,
den frid som ni blev kallade till i
en enda kropp, och var tacksamma.*
Den friden, Kristi frid, regerade i Martin Rinckarts hjärta. Därför var han glad och tacksam trots att världen rasade samman runtomkring honom.

Jag menar inte att han inte led med dem som led runtomkring honom, eller att han inte sörjde sin hustru som dog, men han visste att verkligheten var så mycket större än det trettioåriga krigets Tyskland.

Kristi frid regerar i deras hjärtan som tror, även om de är ledsna och upplever smärta. Och om friden råder där, så råder också tacksamhet och tacksägelse.

Hur tacksam man är handlar inte bara om hur mycket man fått, det är en inställning. Det är att man ser vad man fått och vill visa tacksamhet till Gud. Vi minns kanske de tio spetälska. Alla tio blev friska när Jesus talade sitt Ord till dem. Alla tio blev säkert glada över att ha blivit friska. Men bara en vände tillbaka till Jesus för att

tacka honom. Han hade tacksamhet i sitt hjärta.

Stefan Sjöqvist 2013

Käre Frälsare!

Hjälp mig att fästa min blick på dig
så att jag allt mer börjar längta efter att få vara hos dig! Trösta den som går med oro för vad som ska komma här i tiden och påminn om att du har berett ett rum i himlen för oss. Var med alla ensamma och håll din mäktiga hand över dem som är sjuka och dem som ligger i dödens väntrum. Led vårt lands ledare så att de förmår fatta de rätta besluten under denna viktiga tid. Amen.

Coronavirus och rädsla för det okända

Då och då dyker en ny sjukdom upp i världen och orsakar en mediastorm. Frukta för denna nya sjukdom kan förorsaka panik även bland dem som inte tillhör en riskgrupp. Varför blir vi så rädda? Uppenbarligen för att vi inte vill bli sjuka eller dö och vi vill inte att det ska hända med vår familj och våra vänner heller. Men också för att vi är rädda för det okända. Vi vet inte om vi kommer att utsättas för smitta. Om vi blir utsatta vet

vi inte om vi kommer att bli sjuka. Om vi blir sjuka vet vi inte hur det kommer att gå. Det är förvisso klokt att följa statsepidemiologens riktlinjer och undvika onödig exponering för sjukdomen. Men att vara rädd för det okända är onödigt för kristna. Vi vet slutet på berättelsen.

Varje kristens berättelse slutar på samma sätt: Evtigt liv i Himlen. Vare sig vi lever länge och är friska eller blir sjuka och dör mycket ti-

digare än förväntat är vår framtid säkrad av vår Frälsare Jesus Kristus. Inför allt som händer i vår värld är det väldigt lätt att ge efter för frestelsen att frukta för framtiden. Men se till Gud och hans ord om du är rädd. Där finns många tröstens ord, t ex detta:

Även om jag vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag inget ont, för du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig (Ps 23:4).

Luth. Sentinel Mars-April 2020

Påsktiden

Påskan är kyrkoårets centrum och höjdpunkt, festernas fest. Vid påskan firar man *Kristi uppståndelse från de döda*. Ordet påsk kommer från grekiskans *paskha* och hebreiskans *pesach*.

Påskan är den äldsta och viktigaste av de kristna festerna. De tidigaste vittnesbörderna om påskfirande är från 100-talet. Då tillkom en årligen firad påskfest vid sidan av den uppståndelsefest som firades varje söndag.

Kristi uppståndelse är den kristna *trons* kärna. Utan en uppståndelse skulle det inte finnas någon kyrka. För de kristna innebär Kristi uppståndelse från graven att Kristus har öppnat en väg från döden till livet, från *synd* till nåd (försoning) och från *förtappelse* till räddning.

Den *judiska* påskan (hebr. *pesach*, grek. *paskha*) firas till minnet av befrielsen från slaveriet i Egypten. Man diskuterade länge tidpunkten för påskfirandet. Vid kyrkomötet i Nicea år 325 kom man slutligen fram till att påskda-

gen firas den första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen. Påskdagen infaller tidigast den 22 mars och senast den 25 april.

De *ortodoxa*, som följer den julianska kalendern, firar påskan på annan tid än övriga kristna kyrkor. Ett undantag utgör Finlands ortodoxa kyrka som liksom de västerländska kyrkorna firar enligt den *gregorianska kalendern*.

Palmsöndagen före påskan inleder *stilla veckan*. Under de första dagarna mediterar man över Kristi lidande. *Skärtorsdagens* innehåll är *nattvardens* instiftelse. Från skärtorsdagens afton börjar firandet av korsens och uppståndelsens påsk som sträcker sig ända till påskdagens kväll (s.k. *Triduum sacrum*, de tre heliga dagarnas tid). På *långfredagen* minns man Jesu korsdöd till syndernas förlåtelse. Den liturgiska färgen är då svart.

Korsens och uppståndelsen, lidandet och glädjen utmärker påskbudskapets dubbla kärna: Uppståndelsens ljus stiger ur gra-

vens och ondskans mörker. Dagen efter *långfredagen*, den stilla lördagen, minns man Jesus i graven. Påskdagen förkunnar att Guds, den *treeniges* kärlek har övervunnit mörkrets välde. Den *liturgiska färgen* byts från svart till vitt, glädjens, renhetens och jublets färg. Lovsången (*Gloria, Halleluja*) som tystnat under *fastetidens gudstjänster* ljuder igen.

Under påsknattens mässa bär man in det stora påskljuset till koret. När det tänds säger man: "Jesus Kristus är världens ljus". Det speciella innehållet i påsknattens mässa är påsklovprisningen (s.k. *Exultet*) och åminnelsen av dopet. Påskdagen inleder påskveckan. På annandag påsk gläds man åt att den uppståndne Kristus uppenbarar sig för lärjungarna på Emmausvägen. Vid påskan inleds den 50 dagar långa påsktiden som avslutas vid pingsten.

(Från evl.fi, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland)

Herre, tack för nattvarden

”Tag och ät. Detta är min kropp ...
Drick av den alla.
Detta är mitt blod, förbundsblodet,
som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.”
(Matt 26:26–28)

”Pastorn, kan jag få nattvarden?”
frågade den äldre kvinnan. Nästa morgon skulle hon bli utsatt för kirurgens kniv och hon var rätt så klar över hurdan utgången skulle bli. När vi var färdiga sa hon:
”Tack, pastorn. Och tack, Herre. Jag behövde få höra honom säga att allt är väl oberoende av vad morgondagen för med sig.”

Mindre än en vecka senare fick jag åter möjlighet att vara Herrens verktyg för att räcka hans åldrande barn Kristi sanna kropp och blod, betalningen för hennes synder. Fast hon inte kunde tala där hon låg på intensivvårdsavdelningen uttryckte hennes ögon tacksamhet för Herrens rika gåva.

Vi kan dö utan att motta Herrens heliga nattvard. Nattvarden är inget som på ett magiskt sätt ger tillträde till himlen. Många troende dör utan att ha hunnit eller haft möjlighet att få nattvarden. Nattvarden erbjuder heller inte något annat slag av förlåtelse. Det finns bara ett slags förlåtelse, den som också finns i det skrivna eller talade evangeliet. Skillnaden ligger i hur Frälsaren räcker fram sin förlåtelse i nattvarden.

I sin nattvard kommer Frälsaren till varje troende på ett unikt och personligt sätt, så som han kom till

den äldre kvinnan. Han lade sin arm runt hennes axlar, såg henne kärleksfullt i ögonen och försäkrade henne: ”Här är min kropp. Jag utgav den för dig. Här är mitt blod. Jag utgöt det för dig. Dina synder är förlättna. Du kan gå i frid till ditt eviga hem.”

Vem kan ha större hunger efter Herrens förlåtelse än döende syndare? Vem kan sätta djupare värde på denna underbara måltid än de som snart ska möta sin Herre? Att dö är något personligt och så är det också med behovet av förlåtelse. Gud vare tack att han erbjuder oss just detta i sitt välsignade sakrament.

Bön.

Den festen är manna, slösande rik för de fattiga, kraft för de svaga, glädje för änglar, för Satan en dom, liv för mig i dödens mörka timme. Herre, din kropp och ditt blod är mitt högsta goda! Amen.

Vi presenterar en ny andaktsbok:

GUDS BARN DÖR ALDRIG

– ord av tröst när jag står inför livets slut

Den lilla andakten ovan ingår som nr 15 i en liten andaktsbok av Richard E. Lauersdorf som nyligen utkommit på Logos förlag och som distribueras av Biblicums förlag.

Många av läsarna har haft glädje av två andra böcker i samma serie:

MED TÅRAR I VÅRA ÖGON – trösteord från Herren i sorgen över min käras bortgång

HJÄLP MIG, HERRE – trösteord när en älskad människa är nära döden

Böckerna har ett budskap som kommer oss nära i denna tid av oro och sorg. De riktar sig till olika skeden av vår sorg: när en kär gått bort eller när vi befinner oss i livets slutskede – antingen själva eller tillsammans med en älskad människa.

Köp gärna av alla tre för att ha dem nära till hands när du behöver ge dem till en vän. Biblicums förlag erbjuder fem exemplar av böckerna, vilken kombination som helst, för 200 kr. Böckerna kostar var för sig 50–60 kr.

När du gör din beställning via forlag.biblicum.se kan du använda kampanjkoden 5PACK. Du kan också beställa via e-post: biblicum@biblicum.se.

Brev från Erik Eliasson, ledamot av LBK:s kyrkostyrelse

Kära bröder och systrar i Kristus.
Ord räcker inte till för att beskriva den tacksamhet vi känner för att vi äntligen har fått en ny, ung pastor i Bjarte Edvardsen. Genom detta ges fler församlingar möjlighet att varje söndag höra Guds ord från predikstolen och genom Bjartes kallelse att även administrera hemsidan så är det vår förhoppning att ännu fler i vårt avlänga land ska kunna nås med frälsningens glada budskap – Gud är i sanning god!

Med fler pastorer så följer dock fler utgifter inte minst med anledning av den lön som LBK betalar ut till pastorer som ombetts gå ner i arbetstid för att jobba för vår kyrka. Den största delen av dessa merkostnader bekostas av generösa bidrag från våra pastorer hemförsamlingar, men alla församlingar har inte möjlighet att helt och hållet bekosta lön, sociala avgifter och reseersättningar, varför LBK i

dessa fall har möjlighet att ge ekonomiskt bidrag.

Det är styrelsens förhoppning och ambition att LBK även fortsättningsvis ska kunna helt eller delvis avlöna och stötta våra pastorer och dem som vill utbilda sig till pastorer. Med anledning av detta har LBK inrättat ett särskilt konto för vilket medel som kommer in är örönmärkta för pastorer och pastorsstudenters ersättning. Från detta konto är sedan tanken att medel ska kunna tas för att täcka de ökade kostnaderna och även att våra församlingar i framtiden ska kunna ansöka om medel för att ekonomiskt stötta en kallad pastor eller studerande pastor om behov finns.

Många gånger är det lätt att först och främst spendera pengar på fritidsintressen, resor och nöjen och det är först om det blir något över i slutet av veckan eller må-

naden som vi lägger något i kollektlåven. Här har vi dock Guds uppmaning att göra precis tvärtom *”På FÖRSTA veckodagen ska var och en lägga undan och samla vad han lyckas få ihop”* (1 Kor 16:2) och i Psalm 24:1 läser vi: *”Jorden är Herrens med allt vad den rymmer, världen med dem som bor i den”*. Så när ni gör er ekonomiska planering uppmanar vi er att överväga att skänka en gåva till LBK:s pastorskonto, men självklart helt utan tvång. *”Var och en ska ge vad han har bestämt i sitt hjärta, inte med olust eller tvång, för Gud älskar en glad givare”* (2 Kor 9:7).

För att bidra till pastorskontot kan medel sättas in via LBKs bankgiro (306-7345), Swish (123 264 31 61) eller som månadsgivare (9960 420 227 33 65). Glöm inte bort att märka betalningen med *”Pastorskonto”*.

Angående Hjälmargårdsläget

Vid sammanträde 19/4 beslutade Kyrkostyrelsen att med hänsyn till den rådande situationen ställa in 2020 års sommarläger och kyrkokonferens på Hjälmargården. Konferensförhandlingarna skjuts upp tills vidare.

Medlemsupptagning

8 mars

Karolina Carlsson
S:t Jakobs e-luth församling,
Piteå

16 mars

Maria Carlsson
Lutherska Bekännelsekyrkan i Stockholm

DOP

Elis Karl Aron
född 26 dec 2019,
döpt 11 maj 2020
son till Annamaria och
Ulf Westerberg
Lutherska bekännelsekyrkan
i Stockholm

Hur är detta hopp möjligt?

Om Anden som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då ska han som uppväckte Kristus från de döda också göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er. (Rom 8:11)

EN GÅNG sa ett kristet barn till mig: ”Gud har ingen början och inget slut.” Självklart blev jag mycket imponerad av att få höra denna djupa sanning från en pojke! Men sedan sa han något lika häpnadsväckande om sig själv som byggde på hans första påstående. Han sa: ”Jag har en början men kommer inte att ha något slut.” Wow!

En gång i tiden fanns du inte. Konstigt att tänka på! Men sedan föddes du. Vid den tiden hade du ett fysiskt liv som bultade i ditt lilla bröst. Men det gick inte att hitta andligt liv någonstans i dig.

Hur kan vi veta det? Det är inte svårt att se att ingen kommer till världen med frälsningens andliga verktyg. Vi kommer utrustade med det precis motsatta: en djupt liggande förmåga att synda. Du behöver inte lära ett småbarn att ta en leksak från ett annat barn och skrika ”Mitt!”. Inte heller behöver du lära en vuxen att vara avundsjuk på vad andra har, eller än värre, ta det.

Jesus sa: *Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike* (Joh 3:3). Precis som det fanns en tid då du inte fanns fysiskt så fanns det en tid då du inte levde andligt.

Men Gud blåste in andligt liv i dig när du döptes. Gud väckte din andligt döda själ från död till liv! Samme Ande som uppväckte Jesus från de döda tog genom Guds nåd sin boning i dig! Det är inte en new age-liknande föreställning. Det är exakt vad det innebär att bli döpt i den ende sanne Gudens namn: Guds Ande lever i dig! Det är exakt vad det innebär att tro att Jesu syndfria liv täcker över ditt syndiga liv: Guds Ande lever i dig! Det är exakt vad det innebär att lita på att Gud är den som betalat för din synd genom att dö i ditt ställe: Guds Ande lever i dig. Och det innebär också att du ska leva för evigt! Hur är det hoppet möjligt? För att Guds Ande lever i dig.

Kära du som är kristen, måtte detta aldrig sluta att väcka förundran hos dig! Likt barnet i sin tillitsfulla tro har du en början, men eftersom Guds Ande lever i dig har du inget slut. Du ska få leva för alltid!

Helige Ande, bo i mig så jag kommer ihåg nåden du gav mig i dopet. Amen

Ur Meditations